

ת"פ 67628/06/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 67628-06-21 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

לפני כבוד השופטת רונית פוזננסקי כץ
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשמים פלוני
ע"י ב"כ עו"ד סקה

גזר דין

חלק כללי:

1. הנאשם הורשע ביום 02.08.21 בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של איומים לפי סעי' 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ובעבירה של תקיפה סתם - בן זוג לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין תשל"ז - 1977.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת היו בני זוג (להלן: **המתלוננת**), ולשניים בן משותף, קטין כבן 14 שנים (להלן: **הקטין**). בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום התגוררו השלושה יחדיו בעיר חולון (להלן: **הדירה**).
3. מעובדות האישום הראשון לכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 18.6.2021, בשעה 08:00 לערך, בעוד המתלוננת במטבח הדירה, החל הנאשם לקלל אותה ולהשליך חפצים, זאת תוך כדי שתיית משקה אלכוהולי. בתגובה לדבריו ומעשיו של הנאשם, נטלה המתלוננת לידיה טלפון בכוונה להתקשר אל מוקד 100 של משטרת ישראל (להלן: **הטלפון**).
4. משהבין הנאשם כי המתלוננת מתעתדת להתקשר אל המוקד, התקרב לעברה, רכן מעליה ובאמצעות שתי ידיו חנק אותה בכך שלפת את צווארה. בהמשך חטף הנאשם מידיה של המתלוננת את הטלפון, וצעק באוזנה השמאלית **"את לא מבינה שאסור להזמין משטרה, אם תזמיני משטרה גמרתי את הקריירה שלי, ייקחו לי את הרישיון הציבורי"**.
5. בהמשך ובעוד הנאשם אוחז בצווארה של המתלוננת וזו האחרונה מנסה להשתחרר מאחיזתו ולהדוף אותו מעליה ללא הצלחה, איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה ואמר לה **"אני אעשה לך שירה איסקוב, את תראי מה יהיה לך, אני ארצח אותך, נשבע לך שאני רוצח אותך"**. עוד, איים הנאשם על

עמוד 1

המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה באומרו לה: "יש מי שיטפל בך אם תזמיני משטרה... כשתצאי לרחוב תסתכלי ימינה ושמאלה, עוקבים אחריך". מששחרר הנאשם את אחיזתו, ברחה המתלוננת אל חדר השינה ונעלה את הדלת ולא יצאה עד אשר הנאשם נרדם.

6. על פי עובדות האישום השני בכתב האישום המתוקן, בהמשך לאישום הראשון, בתאריך 19.06.21 בשעה שאינה ידועה למאשימה, שבה המתלוננת אל הדירה. באותן הנסיבות שמעה המתלוננת את הנאשם צועק על הקטין. המתלוננת פנתה אל הנאשם ושאלה אותו מדוע הוא צועק, ובתגובה איים עליה הנאשם בפגיעה שלא כדין בגופה באומרו לה: "עכשיו אני רוצה אותך". מששמעה זאת המתלוננת, הרימה את הקטין והשניים יצאו מהדירה וחזרו אך לאחר שהנאשם נרדם.

טענות הצדדים:

המאשימה:

7. המאשימה ביקשה להדגיש את החומרה היתרה של מעשיו של הנאשם, גם לאחר תיקון כתב האישום לקולא. לשיטתה, מעשיו של הנאשם מעידים על כך שנשקפת ממנו מסוכנות גבוהה והיותו נעדר עבר פלילי אינה שוללת מסוכנות גבוהה זו.

8. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרה הנובעת מכך שהמעשים נעשו על רקע שימוש באלכוהול, שעה שלנאשם לא היה כל טריגר אחר לבצע את שביצע. כמו כן הפנתה המאשימה לטיב האיומים אותם הפנה הנאשם למתלוננת, אשר מלמדים על מסר ברור וחד של מסוכנות גבוהה ביותר. כך גם האיומים באישום השני של כתב האישום המתוקן, שגם הם ממוקמים ברף הגבוה.

9. באת כוח המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו נוכח ביצוע העבירה והם שלמות גופו ונפשו של אדם וזכותו של הפרט לחיות בשלווה ובהגנה מפני מעשי הפחדה שלא כדין. כמו כן ציינה והדגישה התובעת את חשיבותה הגדולה של מלחמה בתופעת האלימות נגד נשים ואת הצורך לעשות כל שניתן בניסיון למגר תופעה זו. בעניין זה הפנתה ל ע"פ 3011/17 מיכה מכלוף פרץ נ' מדינת ישראל אשר עוסק בצורך השעה של הטלת ענישה מחמירה בעבירות אלימות במשפחה.

10. באשר למתחם העונש ההולם עתרה באת כוח המאשימה למתחם אשר נע בין 6 חודשי מאסר ל 12 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריא והפנתה לשורה של פסקי דין, כדלהלן:

א. רע"פ 7660/19 אלירון יוסף נגד מדינת ישראל - נאשם נעדר עבר פלילי, הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות איומים ותקיפה סתם. בית המשפט קבע כי המתחם נע בין מאסר קצר בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל, ודן את הנאשם ל 3 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ב. ת"פ 28482-05-20 מדינת ישראל נגד דוד אדוארד לוי - לחובתו של הנאשם עבר פלילי מכביד

שכולל 9 הרשעות קודמות, בשתי עבירות של אימים, ובעבירה של היזק לרכוש. במקרה זה איים הנאשם על אשתו כי יהרוג אותה וישחט אותה וכי היא לא תחזור הביתה באותו יום. בית המשפט השלום ברמלה קבע כי המתחם נע בין חודש מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל ודן את הנאשם ל 12 חודשי מאסר בפועל, אשר כוללים הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים.

11. באת כוח המאשימה הפנתה לכך שהנאשם, יליד 1966, נעדר הרשעות קודמות, הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר.

12. בשים לב לאמור לעיל ולמתחמי הענישה, ביקשה המאשימה למקם את הנאשם בתחתית המתחם ולא ברצפתו, וביקשה להשית עליו עונש של 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, ופיצוי משמעותי.

13. עוד בדיון אשר קדם לטיעונים לעונש ואשר התנהל מחוץ לפרוטוקול בהסכמת הצדדים, נשאלה התובעת באשר לעמדת המתלוננת ומסרה כי המתלוננת מודעת להסדר המתהווה.

טענות ההגנה:

14. בא כוח הנאשם פתח את דבריו בהתייחסות לחרטה שהביע הנאשם בשלב מוקדם של ההליך ולכך שהודה ובכך חסך זמן שיפוטי יקר ויתרה מכך, חסך את עדותה של המתלוננת. לצד זאת ביקש בא כוח הנאשם לתת משקל לתיקונים המשמעותיים אשר נעשו בכתב האישום, וזאת בשל קשיים ראייתיים אשר התגלו בחומר החקירה.

15. בא כוח הנאשם ביקר בחריפות את עתירת התביעה למתחם אשר מתחיל ב - 6 חודשי מאסר. בביקורתו טען כי המאשימה נוקטת גישה מחמירה הרבה יותר שעה שעסקין בנאשם עצור לעומת נאשם משוחרר, הגם שהעבירה הינה אותה עבירה.

16. באשר לפסיקה אליה הפנתה התביעה טען בא כוח הנאשם כי זו אינה מגלמת את נסיבות המקרה ואינה רלוונטית ופירט:

א. רע"פ 7660/19 **אלירון יוסף נגד מדינת ישראל** - עוסק בנאשם אשר ניהל את משפטו ולמרות זאת, מתחמי הענישה שנקבעו בעניינו מתחילים בעבודות שירות. במקרה זה נדון הנאשם ל 3 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ב. ת"פ 28482-05-20 **מדינת ישראל נגד דוד אדוארד לוי** - בעניין זה טען ב"כ הנאשם כי אין ביכולת התביעה להפנות לפסיקה שאינה רלוונטית לעניינו, וזאת מכיוון שמדובר בנאשם אשר עברו הפלילי מכביד ביותר בעבירות אלמ"ב ואשר ריצה עונשי מאסר בפועל. כמו כן לחובתו עבירות אלימות כלפי אותה מתלוננת, ומשכך הרי שלא ניתן לעשות שימוש בפסיקה זו במקרה שבפנינו.

17. באשר למתחם הענישה הפנה בא כוח הנאשם לשורה ארוכה של פסקי דין וטען כי בתי המשפט, אשר דנו בעבירות דומות, הטילו על הנאשמים עונשים אשר נעו בין מאסר מותנה למספר חודשי עבודות שירות, כדלהלן:

א. 58472-05-13 **מדינת ישראל נגד פלוני** - נאשם אשר הודה והורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כנגד בת זוג. נקבע מתחם אשר מתחיל במאסר על תנאי.

ב. 18575-07-19 **מדינת ישראל נגד פלוני** - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה סתם כנגד בת זוג, הפרת הוראה חוקית. מדובר בנאשם אשר היה תחת השפעת אלכוהול, היכה את המתלוננת, תפס בצווארה, בהמשך הגיע שוב אל הבית שיכור, בניגוד לתנאי צו הרחקה. המאשימה עתרה לעונש שנע בין מספר חודשים לששה חודשי עבודות שירות וההגנה הייתה חופשית בטיעוניה. בית המשפט דן את הנאשם ל 5 חודשי עבודות שירות.

ג. 29812-10-16 **מדינת ישראל נגד הילאל חאג יחיא** -נאשם בעל עבר פלילי מכביד אשר הורשע בעבירות של תקיפה חבלנית כנגד בת זוג ואיומים. בית המשפט קבע מתחם אשר נע בין מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר על תנאי לצד צו מבחן וזאת בכפוף לתסקיר חיובי.

ד. ת"פ 48031-09-17 **מדינת ישראל נגד איינעלם**, מדובר בנאשם אשר הודה והורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, והצדדים בעניינו הגיעו להסדר לפיו יעתרו במשותף לעונש של מאסר על תנאי, קנס סמלי ופיצוי משמעותי.

ה. ת"פ 28522-01-21 **מדינת ישראל נגד עדן לוי**, מדובר בנאשם אשר הודה והורשע בביצוע שתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג. הצדדים הגיעו להסדר במסגרתו עתרו במשותף לעונש של 4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות בכפוף לחו"ד חיובית של הממונה על עבדות שירות וענישה נלווית.

ו. ת"פ 47198-02-18 **מדינת ישראל נגד רונן פנחס** -נאשם בעל עבר פלילי אשר הודה והורשע בשני כתבי אישום בביצוע שתי עבירות של איומים - עבירה אחת של תקיפה חבלנית בת זוג ועבירה של תקיפה סתם- בן זוג. הצדדים הגיעו להסכמה במסגרת הסדר סגור לפיה יעתרו במשותף לעונש של 4 חודשי מאסר בפועל, לרבות הפעלת עונש מאסר מותנה בן 3 חודשים, וכן מאסר על תנאי.

ז. ת"פ 46376-09-15 **מדינת ישראל נגד מיכאל מילשטיין** - מדובר בנאשם שהורשע בעבירות של תקיפה חבלנית כנגד בת זוג ועבירה של הפרת הוראה חוקית. הצדדים הגיעו להסכמה במסגרת הסדר לפיה יעתרו במשותף ל 4 חודשי מאסר על תנאי ושל"צ בהיקף של 200 שעות, וזאת בכפוף לתסקיר חיובי שהפנה להליך השיקומי אותו ביצע הנאשם.

הנאשם בדברו האחרון:

18. הנאשם פנה לבית המשפט ואמר כי זו לא דרכו, הדגיש כי הוא בן 55 ומלבד תיק זה עברו הפלילי נקי,

התנצל, הביע חרטה על מעשיו והבטיח כי לא יחזור על כל מעשה פלילי באשר הוא.

דין והכרעה:

מתחם העונש ההולם:

19. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם קביעת העונש המתאים, מתחם עונש הולם למעשה העבירה, וזאת בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

20. הנאשם הורשע בעבירות אלימות שביצע כלפי המתלוננת, אשר הייתה בת זוגו במשך יותר מ-10 שנים. במעשיו אלה פגע הנאשם בגופה ובשלמות נפשה ובזכותה לחיות ללא חשש ממשי וקונקרטי לחייה. במעשיו פגע הנאשם בתחושת הביטחון שאמורה הייתה המתלוננת לחוש בביתה שהוא מבצרה, וכן גרם לה לפגיעה רגשית בעלת השלכות ארוכות טווח.

21. מדיניות הענישה בעבירות כגון דא הינה תוצר של הצורך החברתי להילחם בתופעת האלימות במשפחה, דווקא במסגרת שבה אמור האדם לחוש מוגן ובטוח במיוחד ולא להיות חשוף לאיום ברצח ולפגיעה פיסית ונפשית. בעניין זה אפנה ל ע"פ פלוני נגד מדינת ישראל (11.10.2007)

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא עניין מורכב וקשה הטעון רגשות חזקים פחדים ואימה. הבושה והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם משווים ממד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קורבנות האלימות, שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם לחומרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

22. לענישה בגין עבירות התקיפה והאיומים הנוגעת לתחום המשפחה והזוגיות משמעות מיוחדת, באשר הן משקפות את רצון החברה להכיר בחומרתן היתרה ובחשיבותו של המאבק למיגור עבירות אלה. הפרת האמון הבסיסי הנלווה לתקיפה ואיום בתוך מערכת המבוססת על אמון, קשיי החשיפה והמצב הקשה במיוחד בו נמצא הנפגע, אשר לרוב יהא קרוע בין האלימות המופעלת כנגדו, לבין רצונו לגונן על המערכת הזוגית או המשפחתית שהוא חולק עם התוקף - כל אלה עומדים בבסיס ההחמרה הנדרשת בענישה. בע"פ 305/12 מ.י. נ' צוובנר-זליג (פורסם בנובמבר 2013), קבע בית המשפט העליון:

"כי קצה הנפש ממעשי אלימות, ההולכים ומתרבים, במיוחד נגד נשים מצד הקרובים להן ביותר וכי הדבר נראה כ"מכת מדינה" המחייבת השתת עונשים חמורים ומרתיעים. הצורך בסיפוק ביטחון לכל אישה ואישה בביתה, מקום מבצרה, בחיק משפחה, הוכר כ"ערך חברתי ראשון במעלה". נקבע שעל הענישה לשדר מסר חד וברור לפיו אלימות במשפחה תוביל על דרך הכלל לתגובה עונשית קשה, תוך הסגת מידת הרחמים מפני מידת הדין".

מדיניות הענישה הנוהגת:

23. הענישה הנוהגת בעבירות אלימות במשפחה מלמדת על מנעד רחב של עונשים המוטלים על הנאשמים בעבירות אלימות - החל ממאסרים מותנים ועד למאסרים בפועל. מטבע הדברים, בעבירות אלה ניתן למצוא דרגות חומרה שונות, והעונש שנגזר, בסופו של יום, תלוי במגוון שיקולים וביניהם: חומרת המעשים, האלימות שנקטה, קונקרטיזציה דברי האיום, התוצאות והנזק שנגרם, הישנות העבירות, העבר הפלילי של הנאשם או היעדרו ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

24. עיניתי בפסיקה שהגישו הצדדים. אציין כבר עתה כי על פי רוב הפסיקה אשר הוגשה על ידי הצדדים אינה מסייעת לבית המשפט בגזירת עונשו של הנאשם. ערה אני לכך כי אין מקרה אחד דומה לאחר וכי קשה היא המשימה לאתר פסקי דין אשר תואמים את נסיבות התיק הרלוונטי. אלא שעתירה לענישה מסוימת צריכה להיות מגובה בפסיקה מתאימה ועליה להיות דומה ככל הניתן למקרה הנדון. במקרה דנן הגישה המאשימה פסיקה של נאשם עם רישום פלילי מכביד בעוד שהנאשם שבפניי נעדר רישום שכזה. מנגד, ב"כ הנאשם הפנה לשורה של פסקי דין אשר בחלקם הנכבד הוסכם על ענישה מקלה שהייתה פועל יוצא של הליך טיפולי והתגייסות מרשימה של הנאשם להליך שכזה או לכל הפחות, התייחסות של שירות המבחן למידת מסוכנותו של הנאשם וקביעה כי זו מצויה ברף הנמוך. אין זה המקרה שבפניי, שכן בעניינו של הנאשם טרם התקבל תסקיר מעצר והנאשם ביקש לסיים את ההליך בעניינו ללא מעורבות של שירות המבחן.

25. להלן רשימה בלתי ממצה של גזרי דין בעבירות אלימות הרלוונטיות לענייננו:

א. רע"פ 3077/16 פלוני נ' **מדינת ישראל (2.5.16)**, המבקש הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב) לחוק העונשין ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה אשר נע בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט ייחס חומרה יתרה לכך שהנאשם לא הביע חרטה על מעשיו. מנגד, הנאשם נעדר הרשעות מהעת האחרונה וקיים נתק בין המתלוננת והמבקש. בית המשפט גזר על המבקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי מאחורי סורג ובריח. ערעורו נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלוך את חומרתם.

ב. בת"פ 18575-07-19 (שלום ראשון לציון) **מדינת ישראל נגד פלוני (26.01.20)**, הנאשם, נעדר הרשעות קודמות, הורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוגו ובהפרת הוראה חוקית בכך שסטר על לחיה של רעייתו, היכה אותה במכות על ראשה ותפס בשערה ובצווארה. בהמשך, בעודו תחת תנאים

מגבילים שכללו הרחקה מהמתלוננת ואיסור יצירת קשר, הגיע הנאשם לביתו (שם שהתה המתלוננת) וסירב לעזוב את המקום. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש מאסר בן 5 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ג. בת"פ 42579-11-12 (שלום ב"ש) **מדינת ישראל נגד אבן צבור** (ניתן 14.3.13) הנאשם הורשע בעבירת איומים ונקבע מתחם ענישה הנע בין חודשיים ל-12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 5 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

26. בקביעת המתחם שקלתי לחומרא את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לרבות הנזק שנגרם למתלוננת, הנזק אשר עשוי היה להיגרם לה מביצוע העבירה, הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע המעשה ואת הניצול לרעה של כוחו של הנאשם כלפי המתלוננת.

27. עוד נתתי דעתי ושקלתי לחומרא את אופי האיומים אותם השמיע הנאשם ואת מספר הפעמים שעשה כן. הנאשם חזר על איומיו הקשים אותם השמיע כלפי בת זוגו שמתגוררת עמו, ובכדי להמחיש לה עד כמה חייה בסיכון, איים עליה באומרו כי **"יעשה לה שירה איסקוב"**. ניתן רק לשער את מידת האימה והפחד שאחזו במתלוננת שביום בהיר אחד מצאה עצמה חיה עם נאשם שברצותו יכול היה לממש את איומיו, אותם אף טרח להמחיש באוזניה. יש גם לזכור כי איומיו של הנאשם לוו במעשה תקיפה של אחיזה בצווארה.

28. הנאשם נעדר רישום פלילי ואין אינדיקציה כי ביצע עבירות כאלה או דומות בעבר ואולם שיקול זה, שיילקח בחשבון, אין בו כדי להקטין את מידת החומרה שאני רואה באיומים אותם השמיע. לכך יש להוסיף את העובדה שלא התרשמתי שהנאשם הפנים את חומרת מעשיו וכי קיימת מצדו תובנה כלשהי להשלכות הקשות של התנהגותו. לא זו אף זו, הנאשם אינו מצוי בכל הליך טיפולי ואף לא נתקבלה ולו ראשית אינדיקציה באשר למידת מסוכנותו.

29. לאור כלל האמור לעיל סבורני כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין מספר חודשי מאסר (אשר במקרים המתאימים ניתן לרצותם על דרך של עבודות שירות) ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

30. במקרה דנן לא מצאתי נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרא או לקולא.

קביעת העונש הקונקרטי:

31. בגזירת העונש הקונקרטי לנאשם יש להתחשב בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה. להלן כלל השיקולים אותם לקחתי בחשבון בגזירת עונשו של הנאשם:

שיקולים לקולא:

- א. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך את עדותה של המתלוננת.
- ב. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי יקר.
- ג. הנאשם בן 55 והוא נעדר רישום פלילי לחובתו.
- ד. הנאשם מצוי במערכת זוגית עם המתלוננת מעל לעשר שנים ובמהלך תקופה זו לא נרשמו לחובתו הרשעות קודמות בעבירות דומות ולא הובאה בפניי אינדיקציה לאירועים דומים שהתרחשו בעבר.

שיקולים לחומרה:

- ה. הנאשם ביצע עבירות חמורות בתוך התא המשפחתי, כלפי מי שהינה בת זוגו למעלה מעשר שנים, ומי שמתגוררת עמו יחדיו בבית אחד. במעשיו אלה פגע הנאשם פגיעה חמורה בתחושת הביטחון האישי של המתלוננת, אשר נאלצה להימלט ולהסתגר מפניו של הנאשם ובהזדמנות אחרת אף נאלצה לחוות את איומיו כאשר בנם הקטין נוכח וביחד עמו נאלצה להימלט מפניו של הנאשם.
- ו. מעשיו של הנאשם נמשכו על פני יומיים רצופים, כאשר האשם חוזר על איומיו, תקף את המתלוננת, צעק על בנם הקטין ושב ואיים.
- ז. איומיו של הנאשם מצויים, כאמור, ברף חומרה גבוה. הנאשם שב ואיים על המתלוננת כי ירצח אותה, ובאחד המקרים המחיש את כוונותיו באומרו "אני אעשה לך שירה איסקוב". איום מוגדר בחוק ככזה אשר נועד להפחיד ולפגוע בתחושת הביטחון של המאויים ואיומיו של הנאשם עולים בקנה אחד עם הגדרת החוק על כלל רכיביו וממוקמים ברף הגבוה של איומים אלה.
- ח. נשמעה בפניי טענה כי הרקע למעשיו של הנאשם בשימוש באלכוהול אלא, שכאמור, אין בפניי תסקיר של שירות המבחן, והנאשם אף לא הביע כל נכונות או רצון להשתלב בהליך טיפולי או בגמילה אשר יסייעו לו לחזור לדרך הישר ולהימנע בעתיד ממעשים דומים. יש להצטער על כך. אמנם הנאשם הודה בהזדמנות הראשונות וחסך עדותה של המתלוננת, ברם אולם העיכוב בקבלת תסקיר בהליך המעצר והעובדה שאין כל אינדיקציה טיפולית המלמדת על מסוכנותו של הנאשם או על מידת האחריות שנוטל על עצמו, לצד התרשמותי מהיעדר תובנה באשר לחומרת מעשיו - כל אלה פועלים לחובת הנאשם ומטים את הכף להחמרה בעונשו.

32. לאור כלל המקובץ החלטתי להטיל על הנאשם ענישה הממקמת אותו בשליש התחתון של המתחם שקבעתי ולהטיל עליו את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 5 חודשים, בניכוי ימי מעצרו על פי חישוב שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירת אלימות ובכלל זאת עבירות איומים, וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 2000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע העבירות בהן הורשע. רשמתי לפניי הצהרת הנאשם.

ד. פיצוי על סך 2,000 ש"ח למתלוננת, ע"ת 1. הפיצוי יופקד 14 יום לאחר שחרורו של הנאשם ממאסר.

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

הכספים שהופקדו על ידי הנאשם יועברו לצורך תשלום הקנס ו/או הפיצוי שנפסקו בגזר דין זה, וככל שתיוותר יתרה היא תושב לידי המפקיד, בכפוף לכל עיקול או למגבלה אחרת על פי דין.

המזכירות תבטל את הדיון הקבוע בתיק המ"ת.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, א' אלול תשפ"א, 09 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.